І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 202. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го ЖОВТНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 23, 1962 No. 202. VOL. LXIX.

НАДЗВИЧАЙНІ НАРАДИ У ВАШИНГТОНІ ЗАПОВІДАЮТЬ ВАЖЛИВІ ПОДІЇ

Вашингтон. — При кінці тижня столиця була заалярмована тим, що президент Кеннеді припинив виборчу кампанію і вернувся з Шикаґа до Вашингтону, щоб там нараджуватися з найвищими достойниками в якійсь дуже важливій справі. Офіційно подавали, що Президент перестудився і тому не міг продовжувати виборчу кампанію в користь демократичних кандидатів до Конґресу і губернаторів, але та обставина, що Президент в неділю був здоровий і був на Службі Божій в римокатолицькій церкві, як також і те, що до Вашингтону прибув і віце - президент Линдон Б. Джансон, і те, що державний секретар Дін Раск також уневажнив свою промову, яку мав виголосити в п'ятницю ввечір у сусідській Вірджінії — свідчать про те, що в столиці відбувалися якісь важливі наради у зв'язку із закордонною політикою. Ті всі події зійшлися разом із тим, що фльота і морська піхота саме тепер приготовляють великі морські маневри коло Порто Ріко, отже в районі Карібського моря. Наради Президента з найвищими чинниками відбувалися весь час впродовж цих днів. Із столиці подають, що Президент Кеннеді має в найближчому часі промовляти через телевізію й радіо та виявити громадянству причину тих всіх заходів, що турбували Вашингтон при кінці тижня. З урядових кол заперечують, що є якийсь зв'язок між маневрами і ситуацією на Кубі. В маневрах беруть участь 20.000 вояків, в тому 6.000 морської піхоти, а також 40 кораблів, між якими є два великі літаконосці — Ентерпрайс і Індепенденс та три менші. Цікаве є те, що і найвищі представники збройних сил: голова Об'єднаних Шефів Штабу генерал Максвелл Тейлор і секретар фльоти Фред Корт та шеф морських операцій Джордж В. Андерсон працювали в неділю у Вашингтоні. Представники союзних із ЗДА держав знали лише те, що „щось діється" в столиці, і що воно „відноситься до справи ЗДА". Справою Куби уряд президента Кеннеді цікавиться вже довший час і недавно Президент заявляв, що Куба розбудовує свою оборону, і що вона покищо не загрожує безпеці цієї країни ані Західньої Півкулі. Конґрес дав повновласті Президентові покликати до активної служби, на випадок потреби 150.000 резервістів. В журналістичних колах сподіваються, що президент Кеннеді вже в найближчих днях зарядить загострення бльокади Куби. Не дозволить на в'їзд до американських портів тим кораблям, які везуть на Кубу зброю. Заборонить всім кораблям, які пливуть під американським прапором, перевозити товари на Кубу. Також повідомляють із кол кубинських емігрантів на Флориді у ЗДА і в Порто Ріко, що збільшилася акція кубинських емігрантів, які зорганізовані в групі Альфа 66, атакують англійські й кубинські кораблі в кубинських портах.

ЗДА випробували другу атомову бомбу на великій висоті

Гонолюлю. — Представник Комісії Атомової Енергії повідомив 20-го жовтня, що над островом Джанстон на Пацифіку вдалося на великій висоті випробувати другу атомову бомбу за допомогою ракети-підсилювача Сержанта. Бомба вибухла на висоті між 20-ма і 30-ма миль, що є повним успіхом після 4-ох невдачних спроб. Це була менша бомба, така як в 1945-му році скинено на Гірошіму. 8-го липня ц. р. випробували над Пацифіком велику бомбу, яка перервала радіову комунікацію. В найближчих днях, у вівторок або в середу, 23 або 24 жовтня мають випробувати більшу атомову бомбу, що матиме вибухову силу від 20.000 до 1.000.000 тонн вибухового ТНТ. Та бомба мала б вибухнути на висоті 20 до 30 миль, куди її винести має ракета Ніке Геркулес.

Справа Куби і медичної опіки над старшими — головні виборчі проблеми

Вашингтон. — „Конґренешенел Квортерлі" перевів опитування 344-ох редакторів і 208-ох конґресменів і ствердив, що в закордонній політиці головною виборчою проблемою має бути справа Куби, а у внутрішній політиці справа медичної опіки над старшими особами в рамках соц. забезпеч. Ось вислід опитування: за головну виборчу проблему уважали Кубу 155 конґресменів і 301 редактор; медична опіка — 109 конґресменів і 160 редакторів; федеральні витрати — 98 конґресменів і 146 редакторів; економічні справи — 71 і 127; фармерська програма: 63 і 85. Цікаво, що тільки 41 редактор і стільки ж конґресменів вважали, що головною проблемою під час виборчої кампанії повинна бути справа підтримки програми президента Кеннеді; за релігійні справу у зв'язку з допомогою уряду школам: 26 конґресменів і 32 редактори.

Айзенгавер проти того, щоб закордонну політику порушувати у виборчій кампанії

Вашингтон. — Колишній президент Д. Д. Айзенгавер заявив у телевізійному інтерв'ю, що справа актуальної закордонної політики не повинна бути предметом виборчої кампанії. Айзенгавер сказав, що ті, які атакують Президента за проблеми закордонної політики, — послаблюють і роз'єднують ЗДА. Ця нова заява колишнього президента суперечить його заяві з 15-го жовтня, де він критикував Кеннеді за політику у відношенні до Куби, і противиться недавній заяві голови Крайового Республіканського Комітету конґресмена Міллера, який заявив, що справа Куби буде головною виборчою проблемою республіканських кандидатів.

В АМЕРИЦІ

● **Законодатний відділ** при Американській Федерації Праці — Конґресі Індустріяльних Організацій твердить, що досягнення 87-го Конґресу перевищують те все, чого не вдалося осягнути. В цій заяві говориться про те, що 87-ий Конґрес зробив багато для добра американського народу, але і „багатьох законопроєктів не ухвалив" що мусітиме зробити 88-ий Конґрес.

● **Канадійський міністер фінансів** Джордж С. Новлен повідомив, що зменшується федеральний бюджет, який мав становити в цьому фінансовому році, що закінчиться 31-го березня 1963-го року $6,600,000,000, на $227,900,000. Між іншим мають зменшити на $85,600,000 видатки на оборону і на $23 мільйони витрати на різні дотації і допомоги.

МИТРОПОЛИТ АМВРОЗІЙ СЕНИШИН ОБРАНИЙ ДО КОМІСІЇ СХІДНІХ ЦЕРКОВ НА ВАТИКАНСЬКОМУ СОБОРІ



Митрополит Амврозій Сенишин

Міжнародні пресові агенції й за ними майже вся американська преса подала в неділю, 21-го жовня, вістку, що Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА, ВПреосв. Кир Амврозій Сенишин, був обраний на Ватиканському Вселенському Соборі до комісії Східніх Церков. Філядельфійський „Інквайрер" подав цю вістку, додавши до неї в спеціяльному обрамуванні додаткові інформації про нашого Митрополита і нашу Церкву. В інформаціях сказано:

„Архиєпископ Амврозій Сенишин, якого обрано до комісії Східніх Церков на Вселенському Соборі в Римі, є духовим провідником 180.000 українців - католиків філядельфійської візантійської архидієцезії. Архидієцезія включає 100 парафій в східній частині ЗДА та простягається від західніх меж стейтів Огайо, Кентокі, Теннесі і Міссіссіпі на схід, не включаючи стейтів Ню Йорку і Нової Англії. Архиєпископа Сенишина призначив на філядельфійський престіл Папа Іван XXIII 14-го серпня 1961-го року. Його інсталював 27-го жовтня 1961 року ВПреосв. Еґідіо Ваньоцці, Апостольський Делеґат в ЗДА. Інсталяційна церемонія відбулася в катедрі Непорочного Зачаття при Френклін вулиці. Церкву візантійського обряду належить до Святішого Престолу, але має свою власну адміністраційну систему. Архиєпископ був візантійським єпископом Стемфорду перед його найменуванням на філядельфійський престіл. Стемфордська дієцезія включає всі стейти Нової Англії і Ню Йорк. Решта ЗДА належить до Шикаґівської дієцезії. Архиєпископ Сенишин ..., народжений на Україні, закінчив свої студії у Варшаві в Польщі та був висвячений в монашому чині св. Василія Великого 23-го серпня 1931-го року. Він приїхав до ЗДА в 1933-му році та був призначений до церкви св. Миколая в Шикаґо..."

Помер проф. д-р Борис Андрієвський, видатний громадський діяч і лікар

Клівленд. — В суботу дня 20 жовтня помер тут після довгої недуги на 64-му році життя проф. Борис Юрієвич Андрієвський. Народжений 1898 року в Східній Україні і закінчивши медичні студії, Борис Андрієвський став в 1939 році професором в Дніпропетровському Медичному Інституті і згодом теж професором на медичному факультеті Львівського Університету. На еміґрації в Західній Німеччині був начальним лікарем шпиталів у Реґенсбурґу і в Мюнхені-Швабінґу і востаннє лікарював у Клівленді. Покійний був визначним науковцем й автором понад 30 друкованих праць, дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка й Української Вільної Академії Наук, кол. членом ред. колеґії „Лікарського вістника", активним членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки і його відділу на стейт Огайо, як теж видатним громадським і політичним діячем. Покійний осиротив дружину Галину, дочку Ольгу і брата інж. Дмитра Андрієвського. Похоронні Богослуження будуть відправлені в середу 24 жовтня 1962 р. в церкві св. Володимира в Клівленді о год. 9-ій ранку і того ж дня тлінні останки Покійного будуть перевезені літаком на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

В Ню Йорку відбувся 22-ий Літературно-Мистецький Ярмарок

Ню Йорк. — В суботу 20-го жовтня в залі Джуньйор Гай Скул відбувся 22-ий Літературно - Мистецький Ярмарок, влаштований Українським Літературно - Мистецьким Клюбом в Ню Йорку. Програму відкрив голова Клюбу Сергій Литвиненко. На зміст програми склалися в більшості виступи з інших міст. З успіхом виступали відомі актори Ярослав Пінот - Рудакевич і Оксана Рудакевич, які своїми веселими скечами і монологами зуміли розвеселити публіку. Подобався публіці, також із Філядельфії, і Вокальний ансамбль, який виконав композиції Майбороди, Р. Савицького, Б. Весоловського та І. Недільського. Склад цього 9- членного ансамблю творять пані з 43-го Відділу СУА у Філядельфії, його диригенткою є пані А. Жилава, а акомпаньювала пані Б. Огродник - Гарасимович. Виступали відомі гумористи І. Керницький та М. Понеділок, які самі читали свої гуморески, а в додатку ще пп. Ярослав Герус відчитав гумореску „Розкішний кіт". Пані Оксана Вікул відтанцювала танок „Бублейниця", а молодий скрипаль Рафаель Венке відограв із успіхом твори М. Фоменка і Ґріґа при акомпаніяменті Карла Себока. Присутні щиро дякували виконавцям за продукції оплесками і квітами.

Братство св. І. Хрестителя, 270-ий Відділ УНСоюзу в Джерзі Сити, врочисто відзначило своє 50-річчя

Джерзі Сити. — Минулої неділі, 21 жовтня по полудні, тут у приміщеннях нового Народного Дому відбулося врочисте відзначення 50-річчя існування і праці для своєї громади і народу Братства св. Івана Хрестителя, 270-го Відділу Українського Народного Союзу. Врочистість започатковано співом американського гимну, що його заінтонував п. Гела. Всч. о. Зиновій Бачинський з української католицької церкви св. Петра і Павла провів молитву, а імпрезу формально відкрив предсідник Б-ва Петро Ляхоцький. Не без схвилювання говорив про важкі початки Б-тва його основник і довголітній провідний діяч громади, Василь Гіль. Найстарший після нього та один з найбільш заслужених діячів - піонерів Б-тва і громади, довголітній секретар Відділу Михайло Баран згадав про дотеперішніх урядовців Б-тва. За Контрольну Комісію звітував Григорій Салюк. Виголошено численні привіти, між ними Вол. Білик вітав Б-тво з 50-річчям голова Відділу УККА і Громади, голова Народного Дому Антін Шаран, представник „Самопомочі" Маріян Коць, представник місцевого Відділу УРСоюзу Ст. Кохан, та представники інших місцевих Відділів УНСоюзу. Із короткими промовами виступали головний предсідник УНСоюзу Посип Лисогір, що вручив почесні грамоти найбільше заслуженим провідним діячам Б-тва Василеві Гілеві, Михайлові Баранові, Степанові Гріці, Михайлові Заяцеві та Миколі Пігурі, і ред. А. Драган, а головну промову виголосив головний секретар УНС д-р Ярослав Падох. У перервах виконала на акордіоні ряд пісень маленька Ольга Тизьо. Імпрезою живо проводив адв. Марсел Ваґнер. Закінчено бенкет співом „Ще не вмерла".

НІМЕЦЬКИЙ УРЯД РОЗГЛЯДАЄ АКТИ ПРОЦЕСУ СТАШИНСЬКОГО, ЗАПОВІДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ДИПЛОМАТИЧНОГО ПРОТЕСТУ В МОСКВІ

Бонн, Німеччина. — Уряд Німецької Союзної Республіки рішив розглянути докладно вислід слідства і судової розправи проти Богдана Сташинського, аґента совєтського Комітету Державної Безпеки (КҐБ), засудженого на вісім років примусових робіт за скритовбивство двох провідних діячів українського визвольного руху, Степана Бандери в 1959 і д-ра Лева Ребета в 1957-му рр. Судова розправа виявила недвозначно і безсумнівно, що Сташинський доконав двох злочинів скритовбивства на західньо-німецькій території з наказу Москви і за це був нагороджений високим совєтським відзначенням, але опісля втік на Захід, побоюючись за своє власне життя. Негайно після закінчення процесу і проголошення вироку в п'ятницю, 19-го жовтня ц.р., західньо-німецький уряд виступив із обвинуваченням, що Москва здійснює ганебні заходи, пляную та переводячи політичні скритовбивства на терені Західньої Німеччини. Керівник пресового бюра при уряді Німецької Союзної Республіки в Бонн Карль Ґюнтер фон Гассе заявив на пресовій конференції з цього приводу, що совєтський уряд давши наказ своєму аґентові Сташинському виконати два політичні скритовбивства на терені чужої держави, порушив цим усі людські і міжнародні права і тому теж уряд Західньої Німеччини задумує повести відповідну дипломатичну акцію. Для тієї мети будуть розглянені докладно всі висліди слідства й акти судової розправи проти Сташинського.

Вину і відповідальність Москви та уряду в Кремлі за скритовбивства двох діячів українського везвольного руху стверджує й міжнародна преса у своїх звідомленнях про суд і засуд Сташинського. „Ню Йорк Таймс" з 20-го жовтня подав цю вістку на 3-ій сторінці із більшими цитатами мотивації вироку саме відповідальністю Москви. Також ілюстраційна Центральна Пресова Асоціяція в Ню Йорку, що забезпечує періодичні видання актуальними ілюстраціями, переслала у своїй ілюстраційній серії з 22-го жовтня клішу фотознімки Ярослава Стецька, яку, разом з підписом в українському перекладі, репродукуємо.



„СУДИВ БИ ХРУЩОВА"

Фотознімка Ярослава Стецька, кліщу якої переслала для преси ілюстраційна Центральна Асоціяція в Ню Йорку, додаючи до неї такий підпис: „Ярослав Стецько, український прем'єр в 1941-му році, входить до західньо-німецького суду у Карльсруге, щоб вислухати вироку на совєтського аґента Богдана Сташинського. Цей останній признався до скритовбивства отруйною пістолею двох українських еміґрантів, але Стецько називає прем'єра Хрущова дійсним убивником та вимагає, щоб його поставити перед міжнародний суд". Сташинський в слідстві і на судовій розправі зізнав, що Ярослав Стецько був намічений в Москві на чергову жертву совєтського скритовбивства".

35-ліття наукової праці проф. П. Ковалева відзначено науковою конференцією

Ню Йорк. — Вшановуючи 35-ліття наукової праці видатного українського мовознавця, історика української мови, видатного релігійного публіциста, дійсного члена НТШ проф. д-ра Пантелеймона Кіндратовича Ковалева, Філологічна Секція НТШ влаштувала в суботу дня 20 жовтня ц.р. в залі Українського Інституту Америки урочисту наукову конференцію на пошану Ювілята. Відкрив конференцію секретар Філ. секції ред. Б. Кравців, вітаючи Ювілята і його дружину і покликуючи їх до почесної президії. Після відчитання надісланих привітів від Впреосв. архиєпископа Михаїла, президента Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка та голови НТШ у ЗДА проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького, видатного історика проф. Олександра Оглоблина та діючого голови історичної секції НТШ д-ра Матвія Стахова, слідували усні привіти проф. Володимира Міяковського, представника УВАН, о. протопресв. І Губаржевського, проф. І Цапка від УТІ в Ню Йорку та проф. Петриченка. З черги директор Філ. секції НТШ проф. Василь Лев виголосив доповідь про життєвий і науковий шлях і дорібок Ювілята і ґрунтовну доповідь на тему „Українська мова в світлі сучасної науки" виголосив сам Ювілят, даючи в ній огляд довгої уже понадсторічної боротьби за визнання української мови в науковому світі. Закрив конференцію ред. Б. Кравців, стверджуючи, що наукова праця в ділянці історії української мови і правильна розв'язка наукових питань цієї ділянки мають основне, вирішальне не раз значення теж і в політичній площині, зокрема в боротьбі проти намагань совєтської псевдонауки пофальшувати і звузити досліди над вивченням історії української мови. Під час конференції відбулася виставка наукових праць і релігійних писань проф. П. Ковалева, що охоплювала усе важливіше із його наукового дорібку, який нараховує 403 позиції. Після конференції відбулася товариська зустріч учасників конференції і гостей з Ювілятом і його родиною.

РАЛФ БАНЧ З ОН ВІДЛЕТІВ ДО КОНҐА

Об'єднані Нації. — Заступник генерального секретаря Об'єднаних Націй Ралф Банч, мурин, лавреат Нобеля, відлетів в минулу неділю 21-го жовтня до Конґа в місії посередничити між катанґійським президентом Мойсе Чомбе та центральним конголійським урядом Сиріля Адулі. Він задумує перш за все перевести наради з шефом місії Об'єднаних Націй в Конґо Робертом Гардінером, ґанцем, та головним комендантом різнонаціонального війська ОН в Конґо, етіопським генералом Кеббеде Гвебр

НЕПРОГОЛОШЕНИЙ СТАН ВІЙНИ МІЖ ІНДІЄЮ І КИТАЄМ

КОМУНО-КИТАЙСЬКІ ВІЙСЬКА ЗААТАКУВАЛИ ІНДІЙЦІВ НА ШИРОКОМУ ФРОНТІ В ГОРАХ ГІМАЛЯЯХ

Ню Делі. — Від минулої п'ятниці ведуться між Індією і комуністичним Китаєм важкі бої у кордонній смузі, причому Індія покищо програє на цілій лінії. За останніми вістками, всі висунені вперед індійські військові станиці в північно-східній провінції Лядах — втрачені. Так само відрізана головна індійська військова станиця в долині Гальван. Постачальний індійський літак був „подіравлений" китайськими кулями, але встиг вернутись до своєї бази. Індійські власті підкреслюють гіршу ситуацію індійського війська, не навиклого до воювання у високогірському та ще й снігом і льодом покритому терені, в якому нема битих шляхів і куди дістатись можна тільки літаками, що їх Індія також не має подостатком. Всі індійські речники і часописи говорять одверто про „агресивну війну", яку давно приготовили червоні китайці. Офіційна комуно-китайська аґенція оскаржує Індію в агресії, яка ніби „примусила" комуністичний Китай до контрнаступу, що відкинув індійців, завдав їм важких втрат та „відзискав" — а насправді захопив — міста Хінземане, Чедонґ і Калюнґ. Комуно-китайський комунікат назвав індійського комунофільського міністра оборони Крішну Менона „брехуном" та скинув всю вину за цей новий збройний зудар на індійського прем'єра Неру, який ніби відкинув пропозицію щодо переговорів та видав наказ до воювання. Знову ж названий індійський міністер оборони Крішна Менон закинув комуністичним китайцям „голу агресію". За вістками з невтрального Гонґ Конгу офенсива китайських комуністів була добре заздалегідь приготована і заскочила індійців ще перед виконанням індійського пляну — викинути китайських комуністів з індійських теренів в Гімалях, що їх китайці зайняли збройно ще рік і два тому. Комуністичний Китай не визнає кордону, що зветься „лінією МекМагона" і індійці рішили були викинути китайців з теренів на південь від тієї лінії. Це їм не вдалося, а тепер Індія має діло з новою комуно-китайською агресією на велику скалю. Комуністичний Китай оскаржує Індію, що вона своєю антикитайською політикою ніби хоче приподобатись Америці, від якої дістає велику допомогу. Комуно-китайський комунікат наводить теж останні вістки, що появились в західній пресі, наче б Індія хотіла закупити в Америці зброю. В оцих останніх боях, які ведуться на висоті понад 12.000 і навіть понад 14.000 стіп, китайські комуністи збили, між іншим, один індійський гелікоптер під час того, як він збирав індійських ранених, а другий гелікоптер пропав безслідно. Ця китайсько-індійська війна дуже прикра й клопітлива для Москви, яка хоче грати ролю приятеля у відношенні до тих обох країн. Совєтська преса цілком промовчала ці події. Західні коментатори гадають, що цей китайсько - індійський конфлікт погіршить відносини між Москвою і Пекінґом, тим паче, що Совєти далі готові продавати Індії транспортні літаки і гелікоптери.

Де Ґоль пропонує Німеччині тіснішу військову співпрацю

Париж.— Французький президент Шарль де Ґоль, нав'язавши до своєї недавньої візити в Західній Німеччині, переслав західньо-німецькому урядові меморандум з пропозицією тіснішої співпраці в ділянках війська, політики і культури. Де Ґоль пропонує конкретно, що ті дві держави обмінювались старшинами генерального штабу та професорами у військових високих школах і щоб Франція і Західня Німеччина виступали спільно в усіх тих міжнародних організаціях, куди вони належать. Практично це значило б, що Франція і Західня Німеччина мали б устійнювати заздалегідь своє становище в усіх актуальних справах, які приходили б на денний порядок на Раді Північно-атлянтійського пакту (НАТО) і в Спільному Господарському Ринку. До Об'єднаних Націй Західня Німеччина, як відомо, не належить. Західньо-німецькі кола, за американськими коментарями, ще не рішені, як зареагувати на ту французьку пропозицію. З одного боку така тісна французько-німецька співпраця підвищила б міжнародне значення Західньої Німеччини та запобігла б можливості, що Франція порозуміється з Британією і Америкою щодо свого атомового узброєння з виключенням Західньої Німеччини, з другого боку німці лякаються, чи такий тісний альянс з Францією не погіршив би їх взаємин не тільки з З'єдиненими Державами, але й Бельгією, Голляндією і Люксембургом.

Затонув норвежський корабель — невідоме число жертв

Ослью. — Пасажирський прибережний корабель „Санкт Світгун" містоти 2.172 тонни наїхав в минулу неділю на мілизну недалеко міста Норвік. Він зумів виплисти власними силами на широке море, але при цьому набрав стільки води, що капітан казав морякам і 45 пасажирам залишити корабель. Три човни з 39 особами причалили до берега, але доля всіх інших до цього часу не відома. Пасажирський норвезький корабель „Сіґурт Ярль", прибережний вантажник „Урда" і коло 10 великих рибальських човнів негайно виплили на рятунок, але високі хвилі і погане поле зору перешкоджали рятунковій акції. „Санкт Світгун" знаходився в 6-денній подорожі від Берґену до Кіркензе.

У СВІТІ

● **Американський амбасадор** у Польщі Джон Мурс Кебот прийняв запрошення від комуністичної газети в Радомі, містечку із 135.000 мешканців прибути туди на публічну дискусію. Він відповідав на всі запити приявних польських комуністів і безпартійних поляків та боронив політику Америки у відношенні до справ Берліну, Куби, роззброєння й інших.

● **Волт Ростов**, голова Плянувальної Ради в Державному Департаменті, відвідав Західній Берлін і там публічно заявив, що Америка не відступить від своєї „мінімальної" програми — збереження прав західніх альянтів в Західньому Берліні та запевнення свободи доступу туди з Заходу. В обороні цих принципів Америка — заявив Ростов — готова воювати, якщо Москва спровокує війну.

● **Французький президент** де Ґоль, у новій промові до народу через радіо - телевізію, заповів знову, що коли плебісцит в справі зміни конституції в точці вибору французьких президентів не буде прийнятий великою більшістю голосів, всупереч становищу французьких політичних партій, то він вважатиме, що нарід не має до нього довір'я і він відійде геть від державних справ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Вирок у Карльсруге

Минулої п'ятниці, 19-го жовтня ц. р., Найвищий Суд Німецької Союзної Республіки ясно і недвозначно засудив комуністичних володарів Совєтського Союзу за плянування й виконання злочинів скритовбивства на території тієї республіки, з якою він вдержує „нормальні" дипломатичні стосунки. Вирок проголошено в результаті судового процесу проти аґента совєтського Комітету Державної Безпеки — КГБ, Богдана Сташинського, який з наказу своїх зверхників убив підступно видатного діяча українського визвольного руху д-ра Лева Ребета в 1957-му році і провідника цього руху Степана Бандеру в 1959 році. Самого виконавця злочинів засуджено на вісім років ув'язнення і тяжких робіт, мотивуючи цей лагідний у відношенні до нього вирок тим, що його роля у виконанні злочинів малощо різнилася від тієї ролі, що її відіграла випродукувана в Москві пістоля, з якої виприснуто в обличчя намічених у Москві жертв вбивчу отрую.

Можна мати застереження щодо лагідности виміру кари на Сташинського, але це — справа другорядна. Судовий процес виразно ведено не так над Сташинським, як над справжніми злочинцями - скритовбивниками в Кремлі, з Нікітою Хрущовим на чолі. Знавець совєтських справ зізнав на розправі, що рішення про скритовбивство закордоном може винести тільки голова КГБ чи Рада Міністрів при КПСС.

Процес у Карльсруге не виявив, властиво, нічого нового. Він тільки судовим порядком і безсумнівними документальними доказами потвердив відому правду про бандитський, злочинний характер совєтської системи та її керівників і репрезентантів. Сташинського терором і шантажем затягнено до вибраного гурту людей - автоматів, що їх з найбільшою дбайливістю і запопадливістю підготовляється для виконування злочинів. Сташинський діяв так, як діє робот, виконуючи свої функції. Після виконання всіх функцій його, як робота, викинули б на сміття, так само, як Сташинський викинув у канал отруйну пістолю, якою виконував злочини, заплянований в КГБ у Москві.

Судова розправа в Карльсруге недвозначно й безсумнівно виявила і доказала, що вбивча отруя із сфабрикованої в Москві пістолі була випущена рукою вишколеного в Москві аґента Сташинського в обличчя Ребета і Бандери. Зрештою, не ці два провідні діячі українського визвольного руху були ціллю московського злочину скритовбивства. Це був стріл Москви у Київ, подібно, як серце, волю і прагнення українського народу були ціллю тих скритовбивчих московських куль, що перервали життя головного отамана Симона Петлюри на вулиці Парижу, чи тієї скритовбивчої бомби, що на вулиці Роттердаму розірвала полковника Євгена Коновальця. Убивства Москвою провідників українського визвольного руху, виконані з порушенням міжнародних законів і зобов'язань, є актами, що своїм характером тотожні із народовбивством, доконуваним в найбільш рафінованій і брутальній формі Москвою в поневолених нею країнах.

У Карльсруге суджено злочинний інструмент, але не можна було посадити там фізично на лаву обвинувачених самих злочинців. Вони безкарно живуть, далі плянують і поповнюють свої злочини, вони засідають разом із найвищими репрезентантами країн цивілізованого світу в Об'єднаних Націях, на міжнародних і державних конференціях.

Ми не тішимо себе ілюзіями, що вирок у Карльсруге таку ситуацію змінить. Але не може бути сумніву, що проголошений у Карльсруге вирок є вироком історії: Москва винна!

Сподівання від Собору

Вселенський Собор Католицької Церкви, що почався 11-го жовтня ц. р. у храмі св. Петра в Римі, офіційно названий Другим Ватиканським Собором, породив у світі найрізнородніші, інколи навіть взаємносуперечні здогади й надії щодо його цілей і наслідків. Сам Папа Іван XXIII у своїй Енцикліці, в якій заповів скликання Собору, говорив тільки в загальних зарисах про потребу поглиблення християнської віри й любови, вселюдського миру та достосування Церкви до вимог нашого часу. Але до Підготовчої комісії впродовж 45 місяців наплило 8.972 конкретних пропозицій, що їх схоплено у 69-ох точках - проблемах, які тепер стоять на денному порядку Собору. Покищо наради цього величезного зібрання, в якому беруть участь понад 2.500 єрархів Католицької Церкви, йдуть дуже повільно, і це свідчить про надзвичайну обережність учасників, свідомих своїх завдань, які вимагають передусім узгіднювання думок поза і перед офіційними засіданнями. Але вже найперші засідання, присвячені формальній справі вибору 10-ох Комісій по 18 членів у кожній, кинули світло на загальний характер цього історичного Собору. До речі: великим відзначенням Української Католицької Церкви треба вважати вибір митрополита Амврозія Сенишина на голову комісії для справ Східніх Церков.

Вже з самого початку, коли Папа вперше після 1869-го року заініціював такий Собор, ніхто з духовних і світських людей не сподівався, що цей Собор зліквідує розкол у християнському світі і приверне церковну єдність. Говорилося про те, що його місією є, передусім поладнати різні справи всередині Католицької Церкви і створити кращу атмосферу у взаєминах між Християнськими Церквами. Толерантне відношення Папи, який у своєму житті був ватиканським дипломатом у Греції й Туреччині і пізнав безпосередньо Схід, нав'язання ним контактів із лідерами різних Християнських Церков, внаслідок чого були відвідини у Ватикані голови Англіканської Церкви й інших високих духовників не-католицьких Церков, звернені до всіх Християнських Церков запрошення, щоб вони вислали своїх обсерваторів на Собор — все це подавало надію, що наблизився час вирівняти ті розбіжності, що існують між Християнськими Церквами.

В міжчасі на Вселенському Соборі виявились вже дві течії — так би мовити, „традиціоналістів - консерватистів" і ліберальніших „поступовців". Французькі, німецькі й еспанські кардинали очолюють на Соборі поважну групу, яка нібито зараз на першому діловому його засіданні не захотіла мовчки погодитися на пред'явлений список кандидатів до Комісій, поки того списку всі не розглянуть. У зв'язку з існуванням такої течії газети не виключають, що Собор проведе різні зміни у деяких життьових справах, які дотепер зобов'язують в Католицькій Церкві. Так, наприклад, говорять про можливість злагіднення приписів щодо релігійно мішаних подруж та віровизнання їхніх дітей. Далі читаємо про можливість признання в адміністраційних справах Церкви більше голосу світським особам - мирянам. Не виключається можливости деякої модифікації постанов щодо целібату духовників. Була навіть вістка, начебто Вселенський Собор має уточнити інтерпретацію канону про непомильність Папи.

Один високий духовник висловився: „Коли сатана погрожує загином всьому християнізмові і виклинає ім'я Христа, не пора на гострі спори між визнавцями Христа". З цього погляду католики й не-католики в усьому світі дивляться на Другий Ватиканський Собор з тужливим вижиданням, бажаючи його праці якнайбільших і найкращих успіхів — для добра всього людства.

ЗАЯВА КАРЛА РОВЕНА

Насправді це була заява не заступника асистента державного секретаря для публічних зв'язків, Карла Т. Ровена, члена американської делегації в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй, а — заява Державного Департаменту, відчитана К. Ровеном на 8-му Конґресі американських українців в суботу 12-го жовтня ц. р. Таким чином — це документ першорядної ваги, що його повний текст появився в англомовному тижневику, в ч. 201 „Свободи" з дати 20-го ц. м.

Державний Департамент, очевидячки, делеґував К. Т. Ровена для авторитетного з'ясування офіційної американської політики у відношенні до України і інших уярмлених комуністами країн з уваги і на недавнього листа державного секретаря Діна Раска до конґресмена Говарда В. Смита проти створення в Палаті Репрезентантів Спеціяльної комісії для справ уярмлених народів, і на цілком суперечну з тим листом промову американського амбасадора в ОН, Адлея Стівенсона.

Перша частина цієї заяви К. Т. Ровена — надзвичайно гарна, пристойна, справедлива. В ній гостро таврується комуністів, що позбавили незалежности і свободи різні нації, а в позитивному сенсі потверджується вірність американської політики принципові, що всі народи мають право на політичне самовизначення. „Наші симпатії, — казав К. Т. Ровен, — всебічно по боці тих народів, які перебувають під далекосяжною контролею комуністичного тоталітаризму. Тому американці, предки яких походять із Східньої Европи та інших обширів, що знаходяться тепер під комуністичними режимами, дуже пильно стежать за всіма проявами політики З'єдинених Держав супроти комунізму й совєтського бльоку. Вони надзвичайно вразливі на все, що може бути пояснюване, як натяк, що ця наша політика змінюється в напрямку, незгідному з нашою традиційною позицією щодо прав усіх народів на самовизначення і всіх інших прав та свобід, пов'язаних з Богом даною людською гідністю . . ."

До того місця все в порядку. Натомість сумнів викликає роз'яснювання, що „деякі фальшиві інтерпретації американської політики стосуються того відтинку, що його принагідно називається непередрішенством". Запевняючи ще раз, що політика ЗДА вірна принципові самовизначення „як основного права народів скрізь-усюди", що з тієї ж причини Америка відмовляється визнати нинішній „статус кво", і що вона „чекає дня, коли всі народи, включно з тими, які перебувають тепер під комуністичним володінням, зможуть самовизначуватись і втішатися благословенням волі" — К. Т. Ровен заявляє в імені Державного Департаменту, що ЗДА не можуть заявитися відразу за самостійність того чи іншого уярмленого комуністами народу, бо „ми просто не знаємо, який політичний лад волітимуть ті народи, коли вони матимуть нагоду виявити своє бажання . . ."

Виходить, що Державний Департамент не знає, чи українці, литовці, естонці, латиші, грузини, білорусини й інші народи СССР, чи сателітні народи — поляки, мадяри, чехи, румуни, східні німці й болгари — волітимуть залишитися під пануванням Москви чи виберуть власну національну, від Москви й тоталітарного комунізму незалежну, державу. Таке становище справді цілком незрозуміле. Воно перечить не тільки депеші президента Кеннеді, висланій на той самий 8-ий Конґрес американських українців, але й становищу Америки в Об'єднаних Націях у справі колоніялізму. Бо чому Америка була за незалежність Альжиру проти Франції і виступає тепер проти другої своєї союзниці, Португалії, за незалежність Анголі, коли вона „не знала" і „не знає", як ті народи висловляться у плебісциті?! Як можна піддавати під сумнів волю народу, який — як у випадку України — мав свою власну народоправну державу і втратив її у війні з імперіялістичною Москвою?! Адже сама большевицька Москва визнала була Українську Народню Республіку і щойно після того напала на неї. Виходило б, Державний Департамент припускає, що може тепер український нарід — після національної революції 1917-го року, після визвольних змагань, що тривали фактично до 1922 року, після революційно - підпільної боротьби і понад 40-літнього досвіду большевицького панування, під яким втратив він 20% свого національного субстрату — що після всього цього український народ голосував би за дальшу приналежність до російської імперії, за владу московських правителів?!

Знаємо, що царські єдинонеділимці і всі їхні наступники в большевицькій імперії та на еміґрації твердили і твердять, що самостійницький український рух є „вигадкою німців", що плекає його тільки „група галичан". Але маємо враження, що така установа, як Державний Департамент, що має чи може мати на своїх послугах дійсних учених - істориків і знавців Сходу Европи, не може викликати своїми заявами подібних аналогій.

Уся аргументація другої частини заяви Карла Т. Ровена несправедлива, і вона може бути тільки виявом розбіжности думок в різних відділах і в різних урядовців та дорадників американської закордонної політики. Цей стан мусить змінитися і напевне зміниться, бо цього вимагає добро передусім самої Америки. Можна висловити тільки жаль, що в 60-их роках 20-го століття, після деколонізації Азії й Африки, після того, як раз-у-раз чуємо, що в затяжному змагові між вільним світом і комунізмом природним, найкращим і найпевнішим союзником ЗДА є Україна в проводі уярмлених большевиками народів, може зроджуватися така заява, що є одним великим непорозумінням.

Український Народний Союз — це суто демократична українська братська організація. Стати її членом, — це не тільки забезпечити себе і ваших рідних матеріяльно, це значить бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи.

ДЕКЛЯРАЦІЯ

VIII Конґресу УККА з нагоди відзначення 20-их роковин створення УПА

Нав'язуючи до світлих традицій Українського Війська з часів Української Княжої Держави, у 1914 році сформовано в Австрії загальновідому військову формацію добровільців — Українських Січових Стрільців, що започаткувала відродження Українського Війська у 20-му столітті, війська, на прапорах якого виписано гасло: відновлення Української Незалежної, Самостійної Держави.

У 1917 і 1918 рр. сформувалась Армія Української Народної Республіки, а під кінець 1918 року — Українська Галицька Армія.

Всі вони боролися за втримання і закріплення новоствореної Української Демократичної Держави, що гарантувала конституційно не тільки повноту громадянських вольностей для українського народу, але й групово-персональну автономію для всіх національних меншин у межах України.

Після упадку Української Незалежної Держави під кінець 1920 р. внаслідок большевицької збройної інвазії, український народ ніколи не припиняв боротьби за своє національно - державне визволення.

Велика традиція визвольних змагань увійшла в тіло і кров молодих українських поколінь, які намагались різними революційними засобами здійснювати українські самостійницькі і державні гасла.

Створена в 1938 році військова формація „Карпатська Січ" на Карпатській Україні вписала ще одну світлу сторінку в історію визвольної боротьби українського народу.

Під час другої світової війни в 1943 році сформовано І. Українську Галицьку Дивізію та Українське Визвольне Військо для боротьби з комуністичною диктатурою.

Незалежно від того, в 1942 році почала формуватись Українська Повстанська Армія, відома під скороченою назвою УПА. Ця Армія, під командою ген. Романа Шухевича-Чупринки, мала своїм завданням партизанськими методами підривати окупаційну адміністрацію і нищити як нацистичні, так і комуністичні військові сили.

Після провалу нацистичної диктатури, УПА стала не тільки у нас, але й у цілому вільному світі легендарною військовою силою, що ставила поважний спротив комуністичному насильству.

Відзначаючи 20-тиріччя УПА, підкреслюємо, що вона, як і всі інші згадані вище військові формації, була і є цінною еманацією українського народу. Без визвольних змагань давніших літ, без пролитої за волю Батьківщини крови, не могла б зродитися і героїчна УПА. Без боротьби УПА українська спільнота не мала б того морально-політичного капіталу, який скріплює наше духові сили і дає тверду основу для політичної дії на міжнародному форумі в користь України.

І саме тому Український Конґресовий Комітет Америки в цих виїмкових обставинах відзначає святочно двадцятиріччя Української Повстанської Армії, тієї Армії, що проявила стільки одчайдушної відваги і незрівняного героїзму в кривавій боротьбі за нашу волю з узброєними до зубів ворожими арміями.

Традиції та ідеали УПА ніколи не підуть у забуття, а вростуть в дух і кров її наслідників. На сторінках історії нашого минулого герої УПА записані червоними рубінами крови.

Вселенський Собор підкреслює рівність людей та потребу добробуту для бідних

Рим. — Головна Комісія Вселенського Собору Католицької Церкви, яка складається з 10-х кардиналів, між якими є й американський кардинал Френсіс Спелман, проголосила „Звернення до людства", в якому підкреслює рівність всіх людей у світі: „всі люди є братами, без уваги на расу і нарід, звідкіля походять". Крім цього, у тому зверненні широко говориться про існуючі нині у світі соціяльно-економічні нерівності і про потребу справедливого поділу дібр світу між його народи. Другою найважливішою подією, що сталась на Вселенському Соборі, було проголошення в минулу суботу 20 жовтня вибору членів сімох із десятьох ділових Комісій Собору. Собор має вибрати 160 членів 10-х Комісій, поруч яких 80 членів має бути призначених Папою. Кожний із понад 2.500 членів Собору мав виписати 160 прізвищ на 10-сторінковій виборчій картці. Тих 16 осіб з кожної сторінки виборчої картки, що зібрали найбільше голосів, були обрані. Папа потвердив таке розпорядження Головної Комісії. За коментарями преси — вибори дали перемогу так званій автономічній і поступовій течії на Соборі. Обраними стали, між іншими, 13 кардиналів, архиєпископів і єпископів з ЗДА. Цікаво, що обрано тільки 17-х італійців та 6-х не білих єрархів. Між обраними є також французький кардинал Ашіль Лієнар з Ліль і німецький кардинал Йозеф Фрінґс, крім них також німецькі кардинали Юліюс Депфнер і Алфрінк та австрійський кардинал Йозеф Кеніґ. Папа Іван XXIII призначив польського кардинала Вишинського до Секретаріяту для надзвичайних справ. Чорний кардинал Лаврін Руґамбва з Танганьїки очолив групу коло 300 білих і чорних єрархів з африканського континенту. Муринських єпископів є між ними 61. Всі вони рішили обороняти спільні інтереси Церкви на африканському континенті.

ВОНИ ГОЛОСУЮТЬ ЗА „БУТИ!"

Настав жовтень, традиційний місяць українського друкованого слова, і, разом із цим почалася чергова збіркова акція на видавничий фонд „Веселки". Не-правди діти, за останніх вісім років наше громадянство не використало цього необхідного для дітей журналу так, як можна було сподіватися, і засудило його на постійну фінансову анемію. Бо чи ж три тисячі передплатників на всю українську діяспору — це не бентежлива цифра і чи не свідчить вона про загрозливе занедбання рідного слова, а разом із цим преважливої виховної ділянки? Не тільки багато родин, але також деякі навчальні й виховні установи, на жаль, не допильнували, щоб дати молоді в руки „Веселку", редаговану в дусі найкращих літературно - виховних традицій.

„Бути чи не бути" „Веселці" серед наших дітей і молоді — оце гасло цьогорічної збірки пожертв та акції за збільшення передплат. Це своєрідне голосування, що має вирішити безпосередньо долю журналу, а посередньо — майбутнє наших дітей. Доводиться із сумом ствердити, що таки багато українських батьків і виховників упродовж стількох років своєю незацікавленістю справами „Веселки" голосували за „не бути". Чи подумали вони, що це „бути чи не бути" заторкує також проблему майбутнього нас усіх, як свідомої спільноти? Бо ж, коли діти забувають рідне слово й відвертаються від української книжки, то в цьому вина не дітей, а тих, що відповідають за їх виховання, батьків і, взагалі, старшого покоління.

Можна б менше дивуватись, якщо б забезпечення дітей рідним друкованим словом вимагало від нашого старшого громадянства якихось дійсно непосильних фінансових тягарів. Але яким же „поважним" обтяженням для доброго батька, що справді любить свою дитину, може бути 4-долярова передплата гарного ілюстрованого журналу на цілий рік?

З тим більшою приємністю хочемо відзначити зовсім протилежне явище, що може й повинно стати для інших прикладом і заохотою до наслідування. Хочемо показати, як легко, при дрібці доброї волі та зрозуміння ваги справи, наладнати масове використання „Веселки" на терені великої школи.

Українська цілоденна школа при церкві (тепер катедрі) св. Миколая в Шикаґо — одна з найбільших шкіл цього типу. У ній учиться понад тисячу учнів. Згадана школа, як усі наші парафіяльні школи, розвинулася з суботньої і вечірньої шкілки, де діти українських іміґрантів училися по-українському писати, читати й молитися. Залежно від розвитку школи поширювалася її навчальна програма, охоплюючи різні ділянки українознавства. Приблизно десять років тому управа школи св. Миколая прийняла окрему вчительку для навчання предметів українознавства. Тут кілька років працювала з ентузіязмом д-р Марія Овчаренко, відомий літературознавець і критик, упорядниця читанки „Золоті Ворота", що здобула собі опінію одного з найкращих підручників для навчання рідної мови у вищих клясах. Цю працю тепер продовжують учительки Марія Яримович і Соломія Кавка. Тут використовується не тільки рекомендовані шкільними чинниками стабільні підручники, але також інші випробувані й перевірені допоміжні матеріяли. До таких матеріялів належить і журнал „Веселка".

На терені школи св. Миколая „Веселку" вживано від початків її появи в 1954-му році. Театральний гурток під проводом д-р М. Овчаренко дбайливо підготовив п'єску „Кобзарева гостина" і виконав перед мікрофонами одної з міських радіостанцій п'єсу-алеґорію Є. Яворівського: „Іван і воля". Чимало матеріялів з „Веселки" використовувано у програмах шкільних імпрез. „Веселка" поступово ставала незаступним помічником учителя. Тож не диво, що в 1958-му році, за рекомендацією д-ра М. Овчаренко, управа школи окремим розпорядженням зарахувала „Веселку" до обов'язкових матеріялів для навчання українознавства. Це розпорядження

(Закінчення на стор. 3-ій)

Борис Антоненко-Давидович

ЗА ШИРМОЮ

РОМАН

(17)

— Все, до чого я досі закликав людей, усе, що ми робили — виправдало себе далі, — сказав Олександер Іванович і перейшов до слизької теми про будинок породіль.

Щоправда, Рахімбеков насупився й уже не казав більше „яхші",* та інші члени правління, немовби зачаровані попередніми лікаревими словами, співчутливо всміхалися й тепер і кивали на знак згоди.

І тоді Олександрові Івановичу раптом промайнуло на думці: „А чому б не спробувати поставити це питання на всю широчінь тепер? Зараз же? Куй залізо, поки воно гаряче!" — і Олександер Іванович запропонував узяти колгоспові самозобов'язання збудувати дім породіль. Обережний до всього нового, що завжди несе з собою стільки клопоту й турбот, а чи ж дасть користь — не знати ще. Рахімбеков сподівався й цього разу збутися самими тільки розмовами, загальними, невиразними обіцянками. Слово — не папір: сказав — та й забув. Печатки на ньому не відіб'єш!..

Чи Олександер Іванович заскочив їх зненацька, ґвалтом, чи їм було незручно відмовити лікареві, який уже зробив для дехкан у кишлаку чимало доброго, — його пропозиція не викликала заперечень, навіть голова Рахімбеков не зважився сказати чогось проти, і Олександер Іванович зажадав, щоб її одразу ж, при ньому, записали до протоколу. З того, що не, а потім і зовсім затьмарилось, коли секретар поставив останню крапку, Олександер Іванович збагнув, що він виграв справу. Що написане пером, — не вивезеш і волом! І напевно Рахімбеков уже гірко думає: якщо це діло таки дійшло до паперу, — його доведеться виконувати. Папір — то не жарти!

Так легко зійшов Олександрові Івановичу важкий початок цієї сумнівної справи, що він аж здивувався, коли, приязно розпрощавшись з усіма, знову опинився на вулиці. І напевно він усю дорогу додому та, мабуть, і вдома ще довго думав би про майбутній будинок породіль. Він ще не втратив юнацької здібности захоплюватись, а захопившись чимось, не міг уже одірватись від нього думкою, поки не доводив діла до кінця. Так і тепер, ідучи посеред вулиці, він уже плянував би цей будинок, прикидаючи, вираховуючи, бачачи вже побудованими просторі, світлі кімнати, і обмірковував би, як і чим їх устаткувати...

Та цього разу, мимо його волі, коли він відійшов від колгоспної контори, його думки знову повернулись до узбецької молодиці, в якої він сьогодні виявив рак.

Занурений у ці думки, Олександер Іванович уже підходив до лікарняної садиби, коли це раптом, немов прокинувшись, побачив на одному боці вулиці узбецьких дітлахів з ломаками й камінням у руках, а на другому, недалеко від лікарняної брами, свою матір у довгій чорній сукні.

„Така спека надворі, а вона все в чорному ходить!.. Треба буде щось набрати їй, якогось полотна абощо..." — подумав він і звернув до матері. Мати щось казала до дітей і сварилась на них пальцем.

— Що це ти з ними воюєш? — лагідно спитав він, пильно вдивляючись в обличчя матері, й подумав: „Як вона змарніла тут! Така худа стала... Зовсім не зносить спеки стара. Ні, таки конче треба їй якусь світлу сукенку, а то вся в чорному, як черниця колись..."

Мати перевела на Олександра Івановича с у м н і, стомлені очі.

— Та ось напали на Жучку... І гляди ж які погані діти — ломаками, камінням на неї!.. Ну, чисто розбійники малі.

Тільки тепер Олександер Іванович помітив за материними ногами чорну суку. Перемагаючи страх перед новою людиною, вона тяглась мордою до материної долоні, не спускаючи в той же час свого єдиного бентежного ока з рук і ніг Олександра Івановича.

— Ти знову з нею? Навіть ім'я вже їй вигадала! — усміхаючись, похитав головою Олександер Іванович.

Йому пригадалось, як давно колись, ще за життя батька, запеклого мисливця, мати ненавиділа рушницю й усі ті ягдташі, барклаї і капсулі, що полонили її чоловіка кожного ловецького сезону, коли неборака-батько за полюванням забував про все на світі. Спокійна й лагідна в усьому іншому, вона не терпіла полювання і всього, що стосувалось до нього, а надто тої осоружної мисливської собачні, тих усяких лавераків, пойнтерів і хортів, що їх цілу зграю, як якийсь поміщик, ровів був не про свою кишеню дивак-батько, б у в ш и тільки земським діловодом... Мати не могла погодитись, ну, як ото можна стріляти бідних пташок і нещасних, полохливих зайчиків? Проте, вона сама скубла і смажила забитих качок і бекасів, шпигувала салом зайців, а своїми заячими паштетами здобула собі славу між знайомими й сусідами. Та сама вона ніколи не їла дичини, запевняючи, що від дичини завжди дхне собакою... І ось тепер — ця прив'язаність, ба навіть якась зворушлива любов до бридкої, одноокої суки! З чого це?...

— Ці погані хлопчиська просто їй життя не дають, — і мати погладила собаку по голові: — Не бійся, Жучко, тебе тепер не займуть...

Сука перевела на неї з Олександра Івановича вдячне око й ніжно лизнула довгим язиком її суху, зморщену руку.

— Б'ють її, цькують, а якби ти знав, Сашку, яка вона розумна! — замислено сказала мати й подивилась на собаку, що несміливо терлась брудною мордою об її стегно. — Вона, бач, навіть ділиться з кимось — з дитиною своєю, чи, може, з матір'ю. Віддасть свою їжу комусь. А сама ж така голодна!..

— Ну, це вже занадто! Це твоя фантазія, мамо, — не повірив Олександер Іванович.

— Не віриш! Ось я покажу зараз, ходім, — сказала мати й, ідучи в двір, покликала собаку: — Жучко! Жучко! Ходи сюди.

Олександер Іванович знизав плечима, усміхнувся й пішов за матір'ю.

Мати принесла з кухні стару миску з спеціяльно звареними для собаки курячими потрухами й поставила перед Жучкою. (Ніни Олександрівни ще й досі не було з Ташкенту, й мати, видимо, почувала себе повною господинею). Коли миска опинилась на землі, ошерешена Жучка жадібно потягла носом повітря й, не рухаючись з місця, здивовано дивилась то на миску, то на матір. Вона ніяк не могла повірити, щоб таке добро могло бути призначене для неї.

— Їж, дурненька! Чого ти? — заохотила мати, підсуваючи ближче до неї миску.

* Яхші (узбецьке) — добре.

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ФОНДУ „ВЕСЕЛКИ". ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА Ц ВИДАВНИЧИЙ ФОНД!

ХВИЛИНА СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ

(в дні 1-го Листопада)

1. Як і минулими роками, всі українці об'єднаються в дні 1-го Листопада 1962 року вже традиційному, у хвилині Спільної Молитви!

2. Постійне намірення молитви: за переслідувану церкву та за відродження християнської України.

3. Час молитви: Наша молитва, згідно з витвореним звичаєм, — так подумана, щоб ми молилися всі у цілій нашій діяспорі дослівно в одній і тій самій минуті. Тому назначуючи час молитви на 20-ту годину середноевропейського часу (тоб то на 8-му годину вечером у країнах Середньої та Західньої Европи), організатори подають рівночасно синхронізований час молитви більшости поселення наших земляків у діяспорі: Україна: 22-го год.; Англія: 19-та год.; Буенос Айрес (Аргентина) та Ріо де Жанейро (Бразилія): 16-та год.; Сх. ЗДА та Сх. Канада (Філядельфія, Ню Йорк, Монтреал, Торонто): 15-та; Шикаго: 14-та; Денвер, Вінніпеґ, Меxіко: 13-та; Лос Анджелес, Сан Франсіско: 12-та; Сх. Австралія (Сідней) год. 6-та ранком наступного дня, тоб то 2. XI. (подібно Нова Зеляндія: год. 8-ма ранком 2. XI).

4. В б. р. молитва повтобюється вже увосьме! Вона стала вже загальним звичаєм нашої спільноти, досвідчуваної переслідуваннями атеїстичного большевизму! Що сильніший натиск, тим сильніший духовий спротив, тим більша єдність у молитві, тим більша національна солідарність.

5. Молитву започатковано у 1955 р., — у десятиліття арешту українських католицьких Владик та у 25-ліття формальної заборони УАПЦ. Тоді вже об'єдналися ми в молитві усі, без різниці віровизнань, без різниці ідеологічних переконань та партійної приналежности, без різниці територіяльного чи соціяльного походження, без різниці сучасного поселення. 1960 р. з нагоди Акції Солідарности молитву підготовляли спільно сім центральних організацій нашого світського апостольства, які рішили й на майбутнє з в и ч а й солідарно продовжувати. Тому й тепер всі вони взивають солідарно своє членство до якнайбільшої активізації, щоб не було ніодного українця, що не прийняв би участи у нашім молитовнім поході, а Всіх Земляків просимо солідарно приєднатися до нашого почину.

Асоціяція Української Католицької Преси (АУКП); Союз Українців-католиків в Америці „Провидіння"; Українське Католицьке Академічне Об'єднання „Обнова"; Українське Католицьке Об'єднання (УКО) в Арґентині; Український Християнський Рух — УХР — зі своїми вітками у 10 країнах діяспори; Федерація Товариств Українських Студентів Католиків „Обнова"; Централя Українців Католиків Канади із своїми складовими частинами: (БУК, ЛУКЖ, УКО, ФТУСК, Обнова, Братство ім. св. Николая, Місійне Т-во ім. св. Йосафата, Українське Учительство).

● У Москві розійшлась вістка, що большевицька верхівка плянує „регабілітувати" розстріляних або іншими способами загнаних у могилу противників Сталіна, „старих большевиків". „Регабілітованими" мали б стати Ніколай І. Бухарін, Алексєй Риков, Карло Радек (Собельзон), Міхаіл Томскій, Георгій П'ятаков і інші. Бухарін був головою 3-го Інтернаціоналу і партійним теоретиком, Риков був совєтським прем'єром і міністром закордонних справ, всі інші грали передову ролю в жовтневій революції, поки не попали в конфлікт з Сталіним. Про регабілітацію Троцького нічого не говориться.

ВОНИ ГОЛОСУЮТЬ ЗА „БУТИ!"

(Закінчення зі сторінки 2-ої)

залишається дійсним і донині. Школа передплачує сама потрібну кількість примірників журналу б передає в користування учительок і учнів. Кошти передплати покривають батьки так само, як кошти інших шкільних підручників.

За розкладом зайнять середа — це „день Веселки". Метода вивчання матеріялів така сама, як із підручників. Діти голосно читають, переказують зміст, обговорюють різні теми, виконують домашні завдання тощо. Кожна кляса підбирає відповідні для себе матеріяли: дитячий садок і 1 кляса — казки й найпростіші вірші, трохи старші кляси — складніші мовою та тематикою оповідання. Найвищі кляси з великою користю для себе вивчають матеріяли з географії та історії, ознайомлюючись з роковинами важливих подій минулого, а також зал·обки розгадують загадки, до яких, як відомо, треба вже деякого запасу знання з різних ділянок. Діти самі ілюструють деякі матеріяли або використовують їх до окремих монтажів; рисують також карти України і зазначують на них міста й області, про які довідуються з окремих статейок у „Веселці".

„Секрет" придатности „Веселки" для шкільного навчання, до речі, всім відомий. Цей журнал так і редагується, щоб виконувати допоміжну ролю в шкільному вихованні: він публікує матеріяли за порами року, відзначає найбільші релігійні та громадські свята, роковини — одним словом, дає завжди актуальні матеріяли; вміщує твори найбільш досвідчених давніх і сьогочасних письменників - педагогів; добирає докладно перевірені, під мистецьким і виховно - навчальним оглядом, матеріяли. Чималe виховне значення мають матеріяли з релігійною тематикою, що впливають позитивно на такі почуття, як любов до Бога, вірність своїй Церкві та обрядові і, взагалі, на етично-моральний світогляд молоді. Тому не диво, що „Веселці" з довір'ям відчинила двері парафіяльна школа.

Школа замовляє кожного місяця по 560 примірників „Веселки" для тих учнів, що її окремо не передплачують. Решта приносить журнал з дому. Під цим оглядом школа св. Миколая в Шикаго займає перше місце між усіма нашими цілоденними та суботніми школами. Все це зроблено легко й просто, завдяки стараниям кількох осіб, директорки та вчителів української мови. Якщо б інші наші школи та виховні організації пішли за цим прикладом, „Веселка" не тільки позбулася б постійних фінансових труднощів і хронічного дефіциту, але ще й побільшила б кількість сторінок; чого не раз домагаються батьки й учителі.

В питанні „бути чи не бути" „Веселці" школа св. Миколая в Шикаго вже кілька років тому проголосувала і тепер голосує за „бути".

р. з.

Громада в Римі вшанувала Тараса Шевченка

Цьогорічні Шевченківські роковини відзначила українська громада в Римі, Н. Й., святковими сходинами 30-го березня ц. р., старанням Комітету в складі: Василь Вих, Василь Чуйко й Олекса Гадз. Промови про життя і значення Тараса Шевченка виголосили о. Андрій Іванишин та п. Дмитро Іванців. Після того п. Олекса Гадз, секретар 121 Відділу УНСоюзу, звернувся до приявних з закликом скласти пожертви на фонд побудови пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, зазначивши, що це буде найкраще вшанування світлої пам'яті Кобзаря. На цей заклик зложили: Іван Гончар $10; Теодор Воднар, Микола Войко, Іван Ганчар, О. Андрій Іванишин, Василь Кобій, Іван Кобій, Михайло Матвієць і Андрій Стахович по $5; Іван Яворський $1.00 До того додано суму $30, одержану із вступів і $24.00 з Народного Фонду, тобто всього разом $ 105.00. Цю суму переслано Головній Канцелярії УНСоюзу для передачі Крайовому Комітетові Пам'ятника Шевченкові. с

Олекса Гадз

Опитування виявляють, що республіканці можуть збільшити число своїх губернаторів

Вашингтон. — Представники агенції Ассошієйтед Пресс на основі переведених опитувань передбачають, що в цьогорічних виборах республіканці зможуть збільшити число губернаторських становищ, але не мають виглядів на те, щоб збільшити свій стан посідання в Конгресі. В Палаті Репрезентантів республіканці можуть збільшити число конгресменів на 8, в Сенаті вони можуть навіть втратити дещо з теперішнього стану 36-ох сенаторів в користь демократів, які мають 64-ох. В Палаті тепер демократи мають 263-ох конгресменів, а решту республіканці — 174. Республіканці стараються здобути губернаторські становища в таких важливих стейтах, як Каліфорнія, Пенсилвенія, Огайо і Мишиген. Опитування виявили, що вони можуть мати успіхи в цих стейтах. В 12-ох міжпрезидентських виборах від 1912-го року партія при владі втратила була число конгресменів аж 11 разів. Винятком був 1934-ий рік, під час першої каденції президента Ф. Д. Рузвелта в 1934-му році, коли дуже сильні впливи були демократичного президента, який поборював економічну депресію, що виникла була за Герберта Гувера. Втрата урядової партії в 1926-му році виносила 10 місць, а в 1922-му році аж 75 становищ.

● Архітект Том Гарді із дружиною Гайді з Лонґ Айленду, Н. Й., заскаржили фармацевтичну фірму в Штольберґу, Німеччина, домагаючися відшкодування в сумі ф2,200,000 за те, що пані Гайді народила була близнюків, що були дуже здеформовані внаслідок діяння ліку талідомайду, який випродукувала німецька фірма в Штольберґу.

Увага! Увага!

ЯНҐСТАВН і ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 28-го жовтня 1962 р.

в год. 2:30 по полудні
безпосередньо перед ювілейним бенкетом 230-го Відділу
— відбудуться —
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
при 914 Franklin Avenue — Youngstown, Ohio

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

місцевостей:
ЯНҐСТАВН, КЕМПБЕЛ, КАНТОН, НЮ КЕСЛ, ШАРОН і ТИТУСВИЛ (Па.),
участь в яких повинні взяти Члени Окружної Управи та відділові Урядовці й Делеґати, як репрезентанти наступних Відділів:

72
74 — 115
119 — 140 — 218
230 — 274 — 348 — 386

В Зборах візьмуть участь:
головний предсідник Українського Народного Союзу
Йосип Лисогір
і головний радний — АНДРІЙ ДЖУЛА.

До участи в цих Зборах запрошені всі Члени УНСоюзу згаданих місцевостей, як також і загал Українського Громадянства.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Петро ЛІЩАК, голова — Стефан ВУРИН, секретар

Увага! ЙОНҐСТАВН, Огайо! Увага!

ВІДДІЛ 230 УНСОЮЗУ, ім. Івана Хрестителя
— запрошує —
своє Членство і Членів Братських Орґанізацій та Українське Громадянство на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

який відбудеться
з нагоди 50-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ ВІДДІЛУ
в неділю, 28-го жовтня 1962 р.
в год. 5:00 по пол.
в УКРАЇНСЬКІЙ ЗАЛІ — при 526 W. Rayen Ave.
Головним промовцем буде
головний предсідник Українського Народного Союзу
ЙОСИФ ЛИСОГІР.

По бенкеті
ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ.
ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

Увага! ШИКАҐО! Увага!

Субота, 10-го листопада Год. 7:00 веч.
Авдиторія ШКОЛИ ШОПЕНА
(Rice & Campbell)

„ДО ТРЬОХ РАЗІВ ШТУКА!"

НОВА ПРОГРАМА
артистів кол. львівського театрику
„Веселий Львів"

В програмі, між іншим:
Лист з краю, капелюх і характер — виконує Ярослав ПІНОТ-РУДАКЕВИЧ.
Галицьке містечко, Федь з Перемишля — виконує Юрій ЛАВРІВСЬКИЙ.
Біла хустина, Пісня про Львів — виконує Марія ЛИСЯК.
Спортсменка, А тепер прошу Панства — виконує Ірина ЛАВРІВСЬКА.
Календар, Політики — у виконанні ЦІЛОГО АНСАМБЛЮ.

Неділя, 11-го листопада Год. 4:45 п. п.
Заля УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
845 Вестерн Евеню

Авторський Вечір ОЛЕГА ЛИСЯКА

з Філядельфії.
Крім АВТОРА у виконанні програми беруть участь:
Ірина ЛАВРІВСЬКА, Марія ЛИСЯК, Юрій ЛАВРІВСЬКИЙ та Ярослав ПІНОТ-РУДАКЕВИЧ.
Обидві імпрези спонзорує місцевий — КЛЮБ ЛЬВОВ'ЯН.

ВЕЧЕРНИЦІ З КОТИЛЬЙОНОМ
КЛЮБУ ЛЬВОВ'ЯН у ШИКАҐО.
в новій, гарній та великій залі
СУБОТА, 2-го ЛЮТОГО 1963 року.
Оркестра В. ЧИЖИКА.

✝

З глибоким жалем повідомляємо, що в суботу, дня 20-го жовтня 1962 року, по довгій недузі, упокоївся в Бозі наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

проф. д-р Борис Юрієвич АНДРІЄВСЬКИЙ

ПОХОРОННЕ БОГОСЛУЖЕННЯ буде відправлене в українській православній церкві св. Володимира в Клівленді, Огайо, в СЕРЕДУ, 24-го ЖОВТНЯ 1962 року, в год. 9:00 рано.

Того ж дня тіло Покійного буде перевезене на український православний цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
ГАЛИНА — дружина
ОЛЬГА — дочка
інж. ДМИТРО АНДРІЄВСЬКИЙ — брат

ГОЛОВНА УПРАВА
УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
у глибокому смутку сповіщає, що в суботу, дня 20-го жовтня 1962 року помер

✝

проф. д-р Борис Юрієвич АНДРІЄВСЬКИЙ

був. професор хірургії
університетів в Україні й на еміґрації, довголітній член УЛТПА, був. член Редакційної Колегії „Лікарського Вісника", визначний лікар і громадянин.

ДОСТОЙНІЙ РОДИНІ ПОКІЙНОГО ВИСЛОВЛЮЄМО ЩИРЕ СПІВЧУТТЯ.

ГОЛОВНА УПРАВА УЛТПА

ВІДДІЛ УЛТПА, ОГАЙО
Ділимося сумною вісткою, що в дні 20-го жовтня 1962 року відійшов від нас наш заслужений
ЧЛЕН

✝

проф. д-р Борис Юрієвич АНДРІЄВСЬКИЙ

бувший професор хірургії
Харківського, Дніпропетровського і Львівського університетів, начальний хірург шпиталів у Регенсбурзі і Мюнхені-Швабінґу в Німеччині, дійсний член НТШ і УВАН, визначний громадський і політичний діяч.

ХАЙ ПАМ'ЯТЬ ПРО НЬОГО БУДЕ ВІЧНА!

УПРАВА ВІДДІЛУ УЛТПА, Огайо

У ВІВТОРОК, 23-го ЖОВТНЯ 1962 р.
в 7 год. 30 хв. веч.
в 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. проф. д-ра Миколи Євдокимовича ЄФРЕМОВА

буде відслужена
ПАНАХИДА
в катедральному соборі СВ. ВОЛОДИМИРА,
160 Вест, 82-га вул. — Ню Йорк.

ДРУЖИНА і ДІТИ

ПОДЯКА

усім Тим, хто причинився до облегшення терпінь

бл. п. інж. МИХАЙЛА ДУДИ

б. хор. УСС, оперового співака.

Крім усіх тих Осіб й Інституцій, яким уже публічно зложила подяку у „Свободі" родина Покійного, дякуємо передусім Пароховi з дільниці Найстави у Філядельфії, Впр. о. Василеві Головінському, колишньому товаришеві по Зброї Покійника, що кількакратно ночами поспішав до шпиталю, щоб уділити Найсвятіші Тайни хворому, а з другої сторони гаряче закликав з проповідальниці до християнського милосердя парохіян, давати кров для трансфузій Покійному.

Зокрема дякуємо драматичній артистці Вп. Пані Євдокії Дичко-Блавацькій, що на протязі кількох тижнів апелювала на филях своєї радіо-передачі до добрих українських сердець жертвувати свою кров для важко-недужого, а пізніше присвятила теплу згадку Покійному.

Від серця дякуємо тим, що жертвували кров, а саме: п-ні Олександрі Фльорчак, п-ні Ірині Прокопишин, п-ні Стасько, паням Геникам, батькові і синові, як рівнож тим, що не були у спромозі жертвувати ефективно свою кров, зложили грошові пожертви на її закупно, а саме: п. Андрусевим, п. Шашаровським, п. М. Деминчукам, п. Лоловському, п. Стахові, п. Лупаневі та анонімному жертводавцеві Н. Н.

Далі дякуємо п. Ковалишиним та п. Хомякам, що правдиво по-християнськи і по-краянськи, через довгий час хвороби піклувалися Покійним, а так само пні д-р Вірі Батютта, що як справжня самаританка, не тільки сама піклувалася хворим, але і зуміла умовити родовитих американців, яким недужий був зовсім незнайомою людиною, щоб пожертвували свою кров. Їх прізвища є: Mrs. Irene Gitomek, Dr. T. Humeston, Mr. H. Haller, усі з наукового Корпусу Drexell Institute, а також студенти того ж Інституту, що дали свою кров за невеликою оплатою, а саме: J. Ricketto та Mr. L. Donohue.

Врешті дякуємо нашим українським братам з Дюссельдорфу в Німеччині, що відправили Панахиду і гідно пом'янули пам'ять Покійного.

Філядельфія, дня 11-го жовтня 1962 року.

ЗА КОМІТЕТ
для опіки над недужим інж. М. ДУДОЮ, тепер для здвигнення пам'ятника на Його могилі:
інж. В. ЛУЧАКОВСЬКИЙ — А. МАЛАНЯК

III-тя КОНФЕРЕНЦІЯ Українських Фінансових Установ Америки

— відбудеться —
27-го і 28-го жовтня 1962 р.
на Оселі УРСОЮЗУ „ВЕРХОВИНА"
в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

Початок Конференції
в СУБОТУ, 27-го ЖОВТНЯ 1962 року, в год. 10:00 рано.

— ПЛАТНЕ ПОЛІТИЧНЕ ОГОЛОШЕННЯ —

ВИБЕРІТЬ ЗНОВУ — ВИБЕРІТЬ ЗНОВУ

ДЖЕВІТСА

на Американського Сенатора
ЧОЛОВІКА З ДОСВІДОМ, ЕНЕРГІЄЮ І ВІДДАНІСТЮ!

ДЖЕВІТС виявив себе, як

ЛІДЕР У БОРОТЬБІ ПРОТИ СВІТОВОГО КОМУНІЗМУ:
Впертий прихильник твердої політики в Берліні й двопартійної політики у КОНҐО, КУБІ й ЛЯОСІ . . .

ІМІҐРАЦІЯ:
Спонзорував проєкти щодо поширення дотеперішніх законів про в'їзд до ЗДА чужинців . . . Був ініціятором законодатної акції, щоб зревідувати систему іміґраційних квот . . .

МЕДИЧНА ОПІКА:
Був співавтором законопроєкту АНДЕРСОНА-ДЖЕВІТСА про медичну опіку для всіх старших віком громадян . . .

МЕШКАНЕВІ СПРАВИ:
Був спів-спонзором законопроєкту про мешканеві доми для мало-заможніх осіб . . .

МІНІМАЛЬНІ ПЛАТНІ:
Він був, як фахівець у справах найменшої платні, передовиком у дебатах в 1961 році про платні й годинні винагороди за працю, які довели до закону про охорону робітників з винагородою від годин праці . . .

ПОЯРМЛЕНІ НАРОДИ:
Він був спів-спонзором резолюції про поярмлені народи . . .

ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА:
Він є визначним речником громадянських прав і громадянських свобод . . .



JACOB K. JAVITS

син батьків-іміґрантів, народжений в бідній хаті в Ню Йорку в 1904 році.
Ходив до народної школи й нічних курсів в Ню Йорку та студіював в Колумбійському університеті; дістав диплом права в Нюйоркському Університеті.
Жонатий і батько 3-ох дітей.
Був чотири каденції конґресменом в Палаті Репрезентантів, був ґенеральним прокуратором в стейті Ню Йорк. Вибраний до Сенату в 1956 році.

ГОЛОСУЙТЕ в ряді "А" 6-го ЛИСТОПАДА 1962

Громадський Комітет за перевибрання ДЖЕКОБА К. ДЖЕВІТСА

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

— ГОСПОДИНЯ —
20 — 35 років.
$250.00 місячно.
Власна кімната. T.V. Близь. сабвей. Телефонувати:
між 8-11 A.M або по 3 P.M.
HO 8-6844

ПОМІЧНИЦЯ для МАМИ,
Дівчина або молода жінка.
Добрий дім, приємна родина. Власна кімната, лазничка, T.V., друга поміч до дітей у віці 2½ і 5½ років. Платня за згодою. Мусить говорити по-англійськи.
Valley Stream, Long Island
Кілька кроків до стації.
PY 1-7409

— ГОСПОДИНЯ —
досвідчена, побажана до 40 років, знання у варенні. Спання на місці, власна кімната, T.V., і лазничка. Дуже приємний дім. Треба дещо говорити по-англійськи. 2 дівчинки: 11 і 16 років. Платня за згодою — досконала нагода.
Manhasset, L. I. 7-1562

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

STATIONERY
Engineer
ВИМАГАЄТЬСЯ ДОСВІДУ.
Також
GENERAL MECHANIC & HANDYMAN HELPER.
Вимагається знання механіки і загальної направи.
GIMBELS
33rd Street & Broadway
New York City

— TOOL MAKER —
MOLD MAKING
Побажані з досвідом, але неконечно. Добра платня. Постійна праця. Добрі умовини.
REGAL TOOL CORP.
373 So. Main Street — Freeport
MA 3-5455

STATIONARY ENGINEER
Вимагається лайсенс New York City. Всі бенефіти. Шифта від 4-ої до півночі. Досконала нагода для відповідного. Приємні умовини праці.
Ask for Mr. PLOT
LU 5-0600

ARC — WELDERS
"SET-UP" OPERATORS
Досвідчений SPRAYERS
"SHEET METAL" MECHANICS
"POWER BRAKE OPERATORS".
Досконала нагода для скорого підвищення. Всі компанійні бенефіти.
JETA, Inc.
957 Saw Mill River Road
YONKERS, N. Y.
YO 9-4400

MALE & FEMALE
ПРАЦЯ

Потрібний
СУПЕРІНТЕНДЕНТ
Побажане подружжя.
2 гарні кімнати плюс доплата.
Довідуватись:
адвокат
Carroll CZALCZYNSKI
31 Saint Mark's Place
Manhattan, N. Y.

ПОТРІБНО
КУХАРЯ
і
ПРИБИРАЛЬНИЦІ
до праці
на СОЮЗІВЦІ.
Може бути також подружжя.
Голоситись:
UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N. Y.
Telephone: 5641

* Забезпечення коштує так мало!
* Брак забезпечення коштує так багато!
* Забезпечіться в Українському Народному Союзі!

ЗЕЛА, ЯКІ БУЛИ УЖИВАНІ ВІД ТИСЯЧУ РОКІВ І ПРИНОСИЛИ ПОЛЕГШУ ПРИ БАГАТЬОХ НЕДОМАГАННЯХ
ПОРУЧАЄМО ТАКІ:
На ревматизм — Elde Root 100 пігулок — $4.00;
На болі нирок і міхура — Hebkaps, No. 85 —100 пігулок — $4.00;
На високе тиснення крови — H.B.T. — 100 пігулок $4.00;
На нерви — зелові пігулки No. 91—100 піг. — $4.00;
При „зміні життя" — Hot Flashes Corn Seal Compound пігулки, 100 —$4.50;
При запаленні жовчевого міхура — GBT пігулки — 100 — $4.00;
При боляках шлунка Ulcerine — сконцентрований екстракт зел — 1½-місячне лічення — $6.50.
KIEHL PHARMACY, Inc.
заснована 1851.
Chemists and Druggists
109 3rd Avenue
поміж 13-ою і 14-ою вул.
NEW YORK, N.Y.

ПОЗИЧКА НА НОВІ АВТА
$4 РІЧНО ВІД $100
ПЛАТНА ДО 36 МІСЯЦІВ
(Забезпечення на авто може бути включене)

Сума позички	Місячна сплата
$ 1,000. —	$ 31.11
$ 1,500. —	$ 46.66
$ 2,000. —	$ 62.22
$ 2,500. —	$ 77.78
$ 3,000. —	$ 93.33

Уживані авта фінансовані за низькими ратами.
БАНКОВА ОБСЛУГА в цілій окрузі вже понад 100 років.
HUDSON COUNTY NATIONAL BANK
JERSEY CITY
BAYONNE WEEHAWKEN
HOBOKEN NORTH BERGEN
UNION CITY GUTTENBERG

* * *

Нема то як на Союзівці,
Всі ми пили по горілці,
Тоді стали говорити,
Як літнисько нам купити.

Перший Петро обізвався,
Ось тут би нам ресорт здався
Іван каже — ця долина,
У нас те ж є лімузина!

За Гантером дальше в полі,
Там си купим по „стодолі",
Третій радить це ж не зона,
Так вже ліпша Арізона.

Так оце ми купували,
Аж Кузьминського спитали —
А цей аж розсміявся,
І так до нас обізвався:

„На що ж то Вам ліс, стодоли,
Купіть хату коло школи,
Коло церкви і роботи,
Щоб не було у Вас турботи.

Щоб і „тенант" був солідний,
Бо інакше будеш бідний,
На Джемейку в цім випадку,
Щоб дістати добру хатку!

UNITED REAL ESTATE CO.
170-18 Hillside Avenue — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

Хроніка УВАН у ЗДА

Перша наукова конференція в 1962 - 63 академічному році.

30 вересня 1962 р. відбулась пленарна наукова конференція УВАН у ЗДА. Конференцію відкрив Президент Академії, проф. О. З. Архімович. В промові, присвяченій початкові нового академічного року, він згадав про працю УВАН у ЗДА протягом минулих 12 років, докладніше висвітлив працю в 1961 - 62 академічному році і накреслив завдання у новому році. Член-кореспондент Академії Юрій Лавріненко, зробив доповідь „Шевченкова синтеза у внутрішній драмі Франка".

Виставка — Пам'ятники української архітектури

В суботу 29 вересня 1962 р. у великій залі Академії відкрилась виставка інвентаризаційних праць д-ра інж. Антона Варивода: „Пам'ятники української архітектури. Дерев'яна архітектура Західньої України і сумежних країв XVI - XIX століть." Виставка показує 200 оригінальних рисунків: види, пляни, фасади, перерізи у виконанні олівцем та акварелею (церкви та дзвіниці, хати). Виставку відкрив проф. Д. Горняткевич, керівник Мистецької Кураторії Академії, відзначивши мистецьку цінність експонатів і значення їх для історії української архітектури. У своїй промові А. Варивода сказав, що він присвятив понад 20 років справі інвентаризації пам'ятників української дерев'яної архітектури.

Засідання Комісії для вшанування пам'яті Михайла Ветухова

19 вересня 1962 року під головуванням Президента УВАН у ЗДА О. З. Архімовича відбулось засідання Комісії при УВАН у ЗДА для вшанування пам'яті Михайла Ветухова. Комісія ухвалила негайно приступити до видання збірника, присвяченого пам'яті М. О. Ветухова.

Музей - Архів УВАН у ЗДА у вересні 1962 р.

В зв'язку з відкриттям академічного 1962-63 року в обох залях другого поверху зроблено такі нові експозиції музейних матеріялів: репродукції вишивок та фотографії розписів церкви св. Хреста на Вавелі в Кракові (випозичені з колекції Богдана Лепкого від його сина д-ра Р. Лепкого); мистецькі етнографічні видання з колекції Володимира Кивелюка; уніформи сл.п. капітан лейтенанта Святослава Шрамченка, та інші.

У вересні надійшло до Музею-Архіву: книжок 391, періодичних видань 501, ілюстративних матеріялів 54, різних 137, разом 1083 одиниць. Найважливіші пожертви: від Л. Биковського — машинопис невиданого оповідання Н. Королевої „Невмируща вдача"; від Л. Ґеца (Краків) через д-ра А. Варивoду — пам'ятковий альбом „Домб'є" з віньєтами Л. Ґеца і записами інтернованих в 1919 році українців; від Н. Синявської — 6 фотографій, зібраних під час перебування в Европі; від Амелії Москаленко 14 фотографій з похорону Тодося Осьмачки; від О. Рішая — книжки, журнали та інше, в доповнення до раніше надісланих колекцій (80 примірників); від Г. Добровольського (Англія) — спеціяльно зібраний ним для Музею комплект його вичерпаних періодичних видань за роки 1952 - 1961 (42 прим.); від М. Антоновича (Канада) — зібрані ним періодичні видання з Канади, яких бракувало в Музеї (16 прим.); від І. Коровицького — рідкі друки, між іншим річник львівської „Зорі" за 1887 рік, що є й цінною пам'яткою, бо належав до „Руског" читальні в Шамокіні, Пенсилвенія, з датою 1894 р.; від І. Калиновича — різні матеріяли: машинописи його недрукованих статтей і спогадів, витинки в пресі його статтей (40 прим.); від С. Крашенінникова через М. Химича — книжки і періодичні видання різними мовами зоологічного і ботанічного змісту (353 прим.); від В. Дорошенка через М. Химича — різні дублети його колекцій книжок, періодичних видань, програмок, тощо (284 прим.). Інші жертводавці були: В. Федорюк (Швеція), К. Плохий, Д. Горняткевич, І. Городецький, А. Терещенко, О. Грановський, В. Барка, А. Цівчинська, К. Паньківський, Л. Бачинський, І. Костецький, О. Ізарський, В. Гайдарівський, И. Шварц, М. Яримович, А. Варивода.

Продовжуємо складати каталожні картки. Закаталаговано 151 книгу з музейних колекцій і періодичні видання з колекції І. Розгона (76 карток).

Надходження до фонду Академії

Під час прийняття з нагоди, що Нестор Колцьо (Рочестер) одержав диплом інженера-електрика і з нагоди його заручин з панною Магдалиною Остюк, на пропозицію Володимира Тарнавського, присутні склали пожертву на Академію в сумі 54 долярів: по 10 дол.: д-р Я. Остапюк, В. Колцьо, М. Крижанівський; по 5 дол.: В. Тарнавський, К. і Д. Квасниця, О. Колцьо; по 2 дол.: О. Грабар, проф. І. Мурин, М. Остапюк, З. Онуфрик; 1 дол. — С. Снилик.

Петро Грицак (Кранфорд, Н. Дж.) вніс на Академію 30 дол. Від родин Зотовських і Бойчуків, замість квітів на могилу сл. п. Стефанії Дзядів — 30 дол. Пожертви по 25 дол.; Є. Блакитний Ню Йорк), И. Ґірняк (Ню Йорк), І. Стеців (з раніше внесеними на будинок — 50 дол.). Пожертви по 10 дол.: К. Архімович (Ню Йорк), Т. Архімович (Ню Йорк), Н. Іщук-Пазанюк (з них 5 дол. спеціяльно до фонду придбання філологічної літератури), Н. Осадча-Яната (Ню Йорк), Ю. Перхорович (Ню Йорк), о. І. Чумак (Гартфорд, Кон.), 176 від Українського Народного Союзу в Шикаґо: від Петра Вовка (Іст Медов), за підписним листом ч. 150, пожертви на будинок Академії від 7 осіб; по 2 дол.: В. Мудрик, М. Рева, В. Пищемуха; по 1 дол. І. Рокитний, О. Гавриш, П. Сагайдачний і І. Сурмай.

Управа Академії і Управа Фундації Академії висловлює сердечну подяку всім жертводавцям.

Зі спорту

УАСТ РОЧЕСТЕР — „ДЖЕРМЕН АМЕРІКЕН" 6 : 0 (2 : 9)

В неділю, 7-го жовтня УАСТ закінчило осінню половину футбольного сезону заслуженою і високою перемогою над німцями. Ця неділя позначалася завзятою боротьбою трьох клюбів за перше місце у табелі. Завдяки здобутим точкам в цій грі УАСТ зайняло друге місце, лише різницею одної точки від італійців, які перемогою над „Ренджерсами" задержали перше місце. „Ренджерс" опинилися на третьому місці з одною точкою менше від УАСТ. Цією гарною перемогою УАСТ відкрило собі дорогу до чемпіонату у весняному сезоні.

До зустрічі з німцями виступило УАСТ в дещо послабленому складі без Завадівського, Деркача, Дащишака і Марченка. В порівнянні з минулонедільними змаганнями з „Ренджерс" (вислід 2:2, втрата точки та першого місця) ці змагання були завзяті, цікавіші і на вищому рівні. Всі змагуни грали з волею перемогти, а напад співпрацював і був продуктивніший.

Перша півгра була майже рівнорядна і жива. Німецькі прориви ліквідувала вміло оборона І. Курок і працьовитий М. Когут. Також вирізнявся Т. Корець на помочі. Добре і твердо грали М. Балищак і А. Івасів. В нападі заграв добре по довгій перерві П. Івасів. Ворота стрілили: в 28 хв. Тимченко і в 36 хв. Шевчишин з подачі Корця.

В другій півгрі Тимченко здобув головкою треті і найкращі ворота дня з подачі Шевчишина у 59 хв. Сильну перевагу УАСТ закріпив дальшими трьома воротами в 65, 72, та 78 хв. Турок.

Підсумки осіннього сезону УАСТ: друге місце, 8:2 точок і 18:4 воріт. Напад стрілив 18 воріт, але не вдоволив через брак співпраці, пробоєвости та придержування м'яча. Цим останнім грішив і Завадівський, найбільше пробоєвий напасник. Оборонні лінії УАСТ були сильні, доказом чого є тільки 4 втрачені ворота. Але з них двоє воріт були самовбивчими і одні з них власне вирішили змагання 1:1 з італійцями та відібрали цінну точку і перше місце УАСТ. Напад часто через придержування м'яча робив „офсайди". Напад мусить позбудися цих прогріхів і грати продуктивніше. Склад УАСТ: Г. Курт, А. Марченко, Є. Дащишак, І. Курок, С. Турок, М. Когут, І. Деркач, М. Балищак, А. Івасів, Д. Завадівський, В. Гной, М. Шевчишин, Д. Тимченко, П. Івасів, Т. Корець і Р. Шевчук.

В неділю 21-го жовтня УАСТ почав гру за проф. чашу ЗДА з мадярами у Боффало, а 28-го жовтня гратиме за аматорську чашу проти „Сімонс Пюрс", німців з Боффало, в Рочестері. **А. Я.**

УСК і „Тризуб" далі ведуть у своїх футбольних лігах

УСК НЮ ЙОРК переміг минулої неділі на своєму грищі в Каледж Пойнті твердого і завзятого противника Н.С.К. Бруклин скромним вислідом 1:0. В цих четвертих з черги змаганнях за мистецтво „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу здобув УСК дальші дві точки і стоїть безконкуренційно на першому місці показника з чотирьома перемогами. Одинокі ворота минулонедільних змагань впали з карного, що його стрілив Пійотті.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" грала минулої неділі другі змагання на грищі УСК-у проти жидівської одинадцятки „Гакоах". Ця зустріч за мистецтво Американської Футбольної Ліґи закінчилася нерішенним вислідом 1:1. Після цих змагань „Чорноморська Січ" має на своєму рахунку першенських гор по дві виграні, нерішені і програні.

„ТРИЗУБ" Філяделфія несподівано втратив одну точку у своїх чергових змаганнях за мистецтво Американської Футбольної Ліґи з дружиною С. К. Фол Рівер. Кінцевий вислід 2:2 цієї гри, яка відбувалася у Філядельфії на грищі „Тризуба", приніс „Тризубові" одну здобуту і одну втрачену точку. Завдяки програній найближчого суперника „Тризуба" на перше місце — С. К. Портуґальці з Нюарку, наша одинадцятка задержалася надальше на першому місці показника, маючи краще відношення точок.

Між 8,500 членами американської Комуністичної партії є 1,500 аґентів ФБІ

Ню Йорк. — Недавній аґент Федерального Бюра Інвестиґацій 28-річний Джек Лівайн твердить, що між 8.500 членами Комуністичної партії ЗДА є аж 1.500 аґентів, які є комуністи з доручння ФБІ. Лівайн був членом-аґентом від 12-го вересня 1960-го до 4-го серпня 1961-го року. Він звітував про це асистентові генерального прокуратора Гербертові Дж. Міллерові 23-го січня ц. р. Про ці справи Лівайн говорив в телевізії, але ФБІ не зайняло до його твердження жадного становища, так само не реаґувало воно на його статтю в найновішому числі журналу „Нація". Лівайн каже, що члени - аґенти — це єдине джерело прибутків для проводу Комуністичної партії, бо вони точно вплачують свої внески до партійної каси. Лівайн критикував автократичну діяльність Федерального Бюра Інвестиґацій, кажучи, що аґенти цього бюра деколи підслухують незаконно чужі телефонічні розмови, відкривають чужі листи і переводять ревізії без судового наказу. Едґар Гувер твердить, що Комуністична партія ЗДА збільшує шпигунську і пропаґандивну діяльність у ЗДА і поза кордонами. Від червня до жовтня цього року комуністи виголосили 48 промов у ЗДА, головним чином до студентів коледжів. Цих промов вислухали 43.000 слухачів.

У Франції хаос думок у справі недалекого плебісциту

Париж. — Вже 28 жовтня ц. р. має відбутися всенародний плебісцит, в якому французький нарід має висловитись за те, чи він підтримує чи відкидає внесення президента де Голя, щоб в майбутньому президентів Франції вибирано в безпосередньому і загальному голосуванні. Прихильники і противники того проєкту де Ґоля перестерігають у своїй агітації земляків тією самою загрозливою перспективою. Прихильники де Голя і його пропозиції твердять, що коли плебісцит відкине пропозицію де Голя, то де Ґоль відсунеться від участи в державному житті і тоді настануть в державі непевність, хаос і громадянська війна. Противники ж тієї пропозиції кажуть, що коли ухвалити пропоновану де Голем зміну конституції, то де Ґоль дістане необмежену владу, знехтувавши парлямент, і тоді настане непевність в державі, хаос і громадянська війна. Тому сірий французький громадянин, застрашуваний з обох сторін такими трагічними наслідками його голосування, цілком збентежений і розсіяний та не знає, що діяти. З одного боку сірі французькі громадяни воліли б самі безпосередньо вибирати нових президентів і їм проєкт де Ґоля подобається. Але водночас велике число французів пов'язане з політичними партіями, які в цьому випадку поєдналися і спільним фронтом виступають проти де Голя.

Голова Атомової Комісії проти продажу Франції підводного човна

Вашинґтон. — Голова Спільної Конґресової Комісії Атомової Енерґії конґресмен демократ Чет Голіфілд виступив проти урядового пляну продати один підводний човен французькому урядові. Голіфілд перебуває тепер в Каліфорнії і він телефонував працівникам бюра Комісії Атомової Енерґії, що він і надалі не змінив свого становища проти передавання чужим країнам атомових підводних човнів. Голіфілд підкреслює, що він також є проти того, щоб ЗДА передавали атомову зброю і секрети тим „державам, політична структура яких є непевна, і щодо яких немає певности, чи вони зможуть втримати цю таємницю". Конґресмен Голіфілд заявив, що він довідався про плян уряду продати Франції атомовий підводний човен із щоденника „Ню Йорк Таймс", і що ніхто з представників уряду не повідомляв про це Комісії. Представник уряду повідомив був кореспондента „Ню Йорк Таймса" що справа продажу підводного атомового човна вияснена в Конґресовій Комісії. З Парижу повідомили, що Франція купує атомовий підводний човен „Навтілюс". НАТО має дістати атомовий човен типу „Поляріс", який є озброєний атомовими ракетами.

Короткі вістки

● В Об'єднаних Націях кипрський амбасадор Зенон Россідес пропонував в минулому тижні, щоб Кеннеді, Хрущов і Мекміллен знову відбули „конференцію на вершинах" та договорилися бодай до припинення дальших атомових дослідів, бо в цій справі осягнено в кількалітніх переговорах розмірно найбільше порозуміння. Россідес думає, що цю справу тепер тим легше буде поладнати, бо до кінця цього року всеодно ЗДА й СССР закінчать свою серію ядрових експериментів.

● Спікер Палати Репрезентантів демократ Джан МекКормек виступив проти того, що республіканці порушують справу Куби у виборчій кампанії і твердив, що це республіканці допомогли Кастрові прийти до влади в 1959-му році. Спікер заявив, що Президент робить все можливе, щоб розв'язати без війни кубинську проблему.

● У Кобленці в Західній Німеччині 12 колишніх високих нацистів стануло перед судом під закидом убивства 70.000 жидів, циган і осіб з Совєтського Союзу, між якими напевно було чимало й українців. Головний обвинувачений, Георг Гойзер, зумів у післявоєнній Західній Німеччині дістатись на становище голови кримінального відділу поліції в провінції Райнлянд-Пфальц. Він був арештований в 1959 році і від того часу сидів у слідчій в'язниці. На розправу покликано 197 свідків і вона триватиме яких 12 до 15 тижнів.

● 4-х англійських нео-нацистів засуджено на кари до 9-х місяців в'язниці. Їх лідер Колін Джорда заявив на суді, що він хотів звільнити Вританію від „жидівської контролі" та завести національно - соціялістичний устрій.

Посмертні згадки

Анна КОНИК — членка Т-ва ім. Є. Коновальця, Відд. 240 УНСоюзу в Клівленді, Огайо, упокоїлася в Бозі в дні 24-го серпня 1962 року, на 34-му році життя. Покійна народилася 1928 р. в селі Людків, пов. Ярослав. Полишила в смутку чоловіка Лаврентія, 9-літню доню Марусю та родину в Україні. Похорон відбувся 27-го серпня ц. р., з української кат. церкви на цвинтар св. ап. Петра і Павла в Парма, Огайо. — Вічна Їй Пам'ять!

Управа

Михайло ПРОНИЦЬКИЙ — довголітній член 122 Відд. УНСоюзу в Тавнтон, Масс., відійшов у Вічність, по довгій недузі в дні 30-го серпня 1962 року, проживши 86 років. Покійний народився 1876 р. в селі Борки Малі, пов. Скалат, Зах. Україна. Покійний був активним членом, впродовж багатьох років не пропустив жадних зборів. Покійний полишив у смутку дружину Люліянну, 3 синів: Володимира, Стефана й Андрія, одну дочку Ольгу, внуків та правнуків. Похорон відбувся в понеділок, 3-го вересня ц. р., з католицької церкви St. Mary's Church, на цвинтар Mayflower Hill Cemetery. Похоронні обряди відправив о. М. Курило, з української кат. церкви св. Івана із Fall River, Mass. — Вічна Йому Пам'ять!

М. Попович, секр.

Юлія ПАСТЕРНАК — членкиня Т-ва „Вільна Україна", Відд. 386 УНСоюзу в Шарон, Па., померла в дні 4-го вересня 1962 р., на 70-му році життя. Покійна народ. 1892 року в Скрентоні, Па., донька Івана і Марії Фекула. Полишила у смутку чоловіка Петра, сина Володимира, доньку Марію, 3 внуків і 3 правнуків. По вінчанні 1907 р. молоді переселились в Корнеґі, Па., а опісля перенеслись до Шарон, де й замешкали понад 30 років. Покійна була взірцевою членкинею Відділу УНСоюзу, а заразом була членкинею Парохії і Церкви, сестрою Т-ва „Доньок і Материнського Клюбу". Похорон відбувся 8-го вересня ц. р., з похоронного заведення, де були відправлені Молебні, а опісля до укр. прав. церкви св. І. Хрестителя, де відправлено Заупокійну Службу Божу. Похоронні обряди відправив о. Василь Дяків, при участі Родини, Членів Т-ва, Парохіян і Сестрицтва. Покійну поховано на укр. прав. цвинтарі в Шарон, Па. — Вічна Їй Пам'ять!

А. Попов, секр.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550 New York City
МАШИНКИ до ПИСАННЯ
(українські або англійські)
найдешевші в АРЦІ.

BUSINESS OPPORTUNITY

— ДЕЛІКАТЕССЕН —
QUEENS.
$75,000 оборот. Поміркований рент, включ. 3 кімнати. Ідеальне для подружжя. Повне влаштування. Все нове. Великий прихід. Легкі сплати. Досконалий бизнес, треба оглянути.
Кликати власника:
DA 6-1482

— MISCELLANEOUS —

Bus.: BI 3-3828; Res.: ES 3-2529
HILL MEAT MARKET, Inc.
Власного виробу
ВАЛОНІ та КОВБАСИ.
Гуртова і роздрібна продаж із доставою товарів до дому власним автом.
480 So. 10th Sreet — NEWARK
102 Holland Street — NEWARK

НА ПОЛЮВАННЯ в горах КЕТСКІЛ.
В зимовому будинку до винайму мисливцям 5 кімнат — бажаючим з харчами, власні продукти. Відкриття сезону на олені 19-го листопада.
ЯРОШЕНКО
Тел.: Ellenville, N. Y. 841 R1

ЗИМОВИЙ ДІМ — 2 спальні, та 14-кім. умебльований дім, 4 бонґала, крамниця, ґараж. Приблизно 12 акрів при гол. дорозі, добра вода, став. Ціна — $14,500. Сплати за умовою.
KOPP OF KERHONKSON
Tel.: Kerhonkson 7580

REAL ESTATE

Продається
КУРЯЧА ФАРМОЧКА:
10 акрів, 5 кімнат ,новий дім, 2 кімнати cottage, будинки на 2,500 курей. Три милі від Highstown, N. J. Звертатися:
31 Acres Rr. Hamilton Sq 90, N. J.
Телефон:
JU 7-9039 або 448-1611
M. Tristan

ASTORIA, L. I.
2-род., мур., олива, город, сабвей, дуже добрий стан, гарна околиця. — $26,900.
6-род., мур., олива, мармурові сходи — $27,990.
Є багато інших домів.
MARATHON
31-87, 32nd Street
Tel.: YE 2-3550

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLININ, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається
ПОХОРОНАМИ в СТЕЙТІ NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх.
Обслуга чесна й найкраща.
У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:
John KOWALCHYK
129 GRAND STREET
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N. J.
Te.: HEnderson 4-5131

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Te.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 4926. Справа Спіра.

TARZAN ACKNOWLEDGED WALLACE. "I REMEMBER NOW— YOU WERE THE CONTACT FOR HARRY SPEAR. DID HE REACH—"
"HARRY SPEAR!" EXCLAIMED THE COMMISSIONER. "YOU MEAN HE'S ALIVE?"
WALLACE COMPOSED HIMSELF. "PLEASE-- IT IS OF THE UTMOST IMPORTANCE THAT YOU TELL US ALL YOU KNOW."

Тарзан пізнав Воллеса. — Я пригадую собі тепер... Ви були в контакті з Гаррі Спіром. Чи він дійшов...

— Гаррі Спір! — гукнув комісар. — Чи ви гадаєте, що він живе?

Воллес заспокоївся. — Прошу... Це є дуже важливе, щоб ви сказали нам все, що знаєте.